

מת (נצרת) 63088-08-25 - מדינת ישראל נ' אהרון אזולאי (עציר)

מ"ת (נצרת) 63088-08-25 - מדינת ישראל נ' אהרון אזולאי מחוזי נצרת

מ"ת (נצרת) 63088-08-25

מדינת ישראל

נגד

אהרון אזולאי (עציר)

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

[03.11.2025]

לפני כבוד השופט אסף זגורי

החלטה

השאלה שלפניי היא האם יש להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר טיפולית ומוסדית בקהילת מלכישוע. ביום 5.10.2025 ניתנה החלטתי בשאלת קיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירות ולעובדות כתב האישום שהוגש כנגד המשיב מיום 25.8.2025. כזכור מדובר בכתב אישום חמור שמייחס למשיב עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין ואיומים. כל זאת על רקע אירוע אלים ביותר שהתרחש בינו לבין המתלונן יינון בר נתן בסמוך לבית הוריו של האחרון ביישוב כדיתה. באותה החלטה קבעתי כי ביחס לחלקו הראשון של אירוע האלימות, קיימות ראיות לכאורה להוכחת כתב האישום ואילו ביחס לחלקו השני של אירוע האלימות אמנם ישנן ראיות לכאורה אך יש חולשה ראייתית ו/או קושי באשר לעוצמת הראיות הלכאוריות. זאת בשעה שעל פני הראיות הגולמיות כפי שהן עולים סתירות, אי דיוקים ואף אי אמירת אמת מצד המתלונן ואחיו. על כן ובהתאם לפסיקה בעניין "מקבילית הכוחות", לפיה ככל שיש קושי בעוצמת הראיות הלכאוריות יש לשקול חלופת מעצר, הוריתי על הזמנת תסקיר שירות המבחן. זאת עשיתי בין השאר נוכח היעדר עורף משפחתי תומך למשיב, היעדר מקום מגורים מוסדר, עברו הפלילי הלא מבוטל וחומרת העבירות שיוחסו לו. אתמול (3.11.2025) הוגש תסקיר שירות המבחן ובו המלצה להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בקהילה הטיפולית מלכישוע בצירוף ערב מגבה שהיא אחותו של המשיב. בדיון שנערך היום נחקרו אחותו של המשיב וגם בעלה המבקשים לשמש ערבים מגבים וב"כ הצדדים טענו טענותיהם וכעת יש להכריע בשאלת המשך הארכת המעצר או שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

ב"כ המבקשת טוענת כי המשיב אינו עונה לתנאים של הלכת סויסה, במובן זה שלא החל בהליך גמילה מסמים קודם ההליך המשפטי וכי סיכויי הגמילה לוטים בערפל ואף נראים נמוכים לאור העובדה שנסיבות גמילה מסמים בעבר לא צלחו. היא הוסיפה כי הערבים אינם מעורים בחיי המשיב, גרים רחוק ממנו, אינם מודעים לכך שהוא דר רחוב ועל כן יש קושי במתן אמון בהם. על כן היא סברה, כי למרות ההמלצה החיובית של שירות המבחן הנכון הוא להורות על הארכת המעצר של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו.

ב"כ המשיב ביקש לשכנע את בית המשפט כי הנכון במקרה זה הוא לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בקהילה הטיפולית מלכישוע ולאשר את אחותו וגיסו כערבים מגבים. הוא שב על כך שמדובר בתיק ללא ראיות של ממש וכי המשיב מעוניין להיאבק ולהוכיח את חפותו ועל כן למעשה לא קיים מבחינתו חשש מפני הימלטות. עוד טען כי שולחו הגיע לכל הדיונים בבית המשפט הקהילתי ולכן אם ישוחרר יגיע לכל הדיונים גם בהליך זה. הוא הוסיף לעניין הלכת סויסה כי המשיב דווקא החל בהליך גמילה או הליכים שונים רלבנטיים לגמילה כמו שיחות עם שירות המבחן ובדיקות סמים וכי הוא היה האמור להתחיל הליך גמילה לפני חודשים ספורים ואז התרחש המקרה מושא הבקשה שהוביל למעצרו של המשיב ולכן שלא יכול היה להיקלט לטיפול במוסד גמילה מתאים. מכל מקום ולאור קיומם של ערבים מגבים טובים, קושי בראיות והמלצה חיובית חד משמעית של שירות המבחן סבר ב"כ המשיב כי יש להיענות לבקשתו ולהורות לשחררו לחלופת מעצר טיפולית באופן של מעבר מדלת (בית המעצר) לדלת (הקהילה הטיפולית). אציין כי הגם שעקרונית אושרה קליטת המשיב במלכישוע עדיין לא נמסר מהו המועד המדויק בו ניתן יהיה לקלוט אותו ועל כן הכל מסכימים כי בשלב זה מעצרו יוארך.

לאחר עיון ושקילה ובחינה של האמור בתסקיר שירות המבחן, ראיתי לנכון לקבל בקשת המשיב ולהורות על שחרורו לחלופת מעצר מוסדית/טיפולית בקהילה מלכישוע מהטעמים שיבוארו להלן. אתייחס תחילה להלכת סויסה ושיקול הגמילה מסמים כמו גם השלב הדיוני המתאים לכך ; אמנם כן, צודקת ב"כ המבקשת כי הכלל הוא שהמועד המתאים לבחינת האפשרות להשתלב בגמילה מסמים אינו שלב המעצר אלא שלב ריצוי העונש. זאת בשל המסוכנות הכרוכה לא אחת מעצם ההתמכרות לסמים כמו גם על רקע החשש שהרצון בהליך הגמילה אינו כן ובשל החסר באינדיקציה לקיומה של יכולת אובייקטיבית לעמוד בדרישות ההליך (בש"פ 625/07 חסדאי נ' מדינת ישראל (נבו) פסקה 9 (14.2.2007) אלא שלכלל זה נקבעו חריגים או יוצאים מן הכלל כאמור בהלכת סויסה ולפיהם ניתן לשקול חלופת מעצר טיפולית בהתקיים התנאים הבאים: העצור החל הליכי גמילה עובר למעצרו; קיימת הסתברות גבוהה כי הליך הגמילה יצלח ; יש בהליך הגמילה כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מהנאשם (בש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויסה, פ"ד (3) 101 (2011)). עוד נקבע כי בנסיבות המתאימות ניתן ליתן משקל רב יותר לשני התנאים האחרונים (סיכויי גמילה ומענה החלופה למסוכנות) ולהורות על שחרור לחלופת מעצר גם במקום שלא מתקיים התנאי הראשון (קרי גם מקום שהנאשם לא החל בגמילה קודם המעצר). בהקשר של התנאי האחרון נראה כי הרציונל של הפסיקה הוא כי מקום שישנו פוטנציאל של ממש להצלחת הליך גמילה, יש בכך גם פוטנציאל של ממש בהפחתת מסוכנות בטווח הארוך ובכך להיטיב לא רק עם הנאשם אלא עם החברה כולה (בש"פ 1152/17 דרבה נ' מדינת ישראל (פסקה 19) נבו 20.2.2017 ; בש"פ 4930/20 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 26.7.2020) ; בש"פ 7365/21 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 9.11.2021)).

במקרה שלפני, לא מדובר במקרה מובהק שבו המשיב לא החל הליך גמילה וגם לא במקרה מובהק של התחלת גמילה. המשיב שולב בבית המשפט הקהילתי בקרית שמונה בהליכים אחרים המתנהלים כנגדו. הוא עבר לשלב ב' ואמור היה להשתלב ביום 14.8.2020 באשפוזית "רטורנו" כחלק מההליך הטיפולי בתפ"ק 16520-03-25. אלא שהמשיב נעצר בגין האירוע מושא כתב האישום כאן, מספר ימים לפני כניסתו לאשפוזית. אמנם כן לא מדובר בגמילה עצמה שהחלה אך לא ניתן לומר שהמשיב לא החל "בהליך הגמילה" מה גם שבאודאי קדמו לכניסה לאשפוזית ראיונות קבלה, שיחות עם שירות המבחן ועו"ס ומכל מקום הבעת הרצון והנכונות של המשיב לעבור הליך גמילה החלה גם ללא קשר להליך הנוכחי.

מכאן לדיון בתחולת התנאים האחרים של הלכת סוויסה (קיימת הסתברות גבוהה כי הליך הגמילה יצלח ; יש בהליך הגמילה כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מהנאשם) בשאלת ההסתברות להצלחת הליך הגמילה, קובע שירות המבחן כי המעצר הנוכחי חידד עבור המשיב את המחויבות לקידום תהליכים טיפוליים ושיקומיים בחייו. שירות המבחן מתרשם כי שילוב המשיב בקהילה הטיפולית הסגורה לצורך טיפול אינטנסיבי בשורש בעיית ההתמכרות הינו קריטי לשיקום חייו. הסיכון הגבוה הנשקף מהמשיב נובע בעיקר מכך שלא עבר הליך טיפולי עד תום ולא ניצל הזדמנויות שיקומיות קודמות. אני נוטה לקבל עמדת שירות המבחן והסניגור כי כעת בעקבות ההליך הטיפולי והשיקומי בבית המשפט הקהילתי ולא כל שכן הליך המעצר כאן חלחלה לתודעתו של המשיב התובנה בדבר הצורך בשינוי מהותי באורחות חייו והתנהגותו.

לא ניתן לסבור בנאיביות, כי הליך זה בעל סיכויי הצלחה של 100%. בית המשפט מודע בהחלט לנסיונות גמילה ושיקום קודמים ולא יכול להתעלם מהם. היה ניסיון כזה בשנת 2015 שהמשיב שולב במסגרת אמבולטורית בתחום ההתמכרות, בה ביטא התנגדות והתקשה לשמור על ניקיון מסמי רחוב. כן שולב בשב"ס במסגרת מאסר קודם בשנת 2018 אך עזב הליך הגמילה בשל קושי לעמוד בכללים. לאחר השחרור נמנע מלנקוט בהליך גמילה מיוזמתו. מנגד, ניתן להתחשב בעובדה שמאז מעצרו הוא נקי מסמים וכי הוא מבטא באופן אותנטי רצון אמיתי להשתלב בהליך הגמילה במטרה לעשות שינוי בחייו.

אינני משוכנע לחלוטין כי המשיב יוכל לעמוד בהתחייבותו זו. מעבר לדפוסים ההתמכרותיים של המשיב, ישנם קווי אישיות מורכבים, קושי בקבלת כללים ומרות וכיבוד נורמות וכללים באופן כללי כעולה מעברו הפלילי. עם זאת, מקום שגורם מקצועי כגון שירות המבחן סוקר את כל נסיונות העבר, מכיר היטב את המשיב ובכל זאת ממליץ על מתן אפשרות להליך הגמילה במסגרת חלופת מעצר אני סבור שיש לתת לכך סיכוי נוסף. אני סבור עוד, כי הדבר מפחית בהכרח מסוכנות הנשקפת מפני המשיב וככל שיצליח לדבוק בתכנית השיקומית והטיפולית, חייו ייראו אחרת וכך גם הבחירות שהוא עושה.

זאת ועוד, אי מתן אפשרות שכזו עלולה לסתום הגולל על סיכויי לשינוי בחייו של המשיב, סיכוי הכרחי כדי שניתן יהיה להחזיר לחברה אדם שעשה עבודה על מידותיו, הרגליו והתנהגותו ללא סיכון גדול יותר. כמו-כן מובהר בזאת כפי שהובהר באולם הדיונים בפני המבקש, כי במידה וינשור מהתוכנית הטיפולית מכל סיבה שהיא או יחליט לא להמשיך בה, ברירת המחדל תהיה מעצרו עד לתום ההליכים שכן לא נראה כי חלופה אחרת היא ריאלית ויכולה לאיין סיכון מבחינתו.

על כן בבחינת מאזן של רווח והפסד או סיכון וסיכוי, אני סבור שיש מקום לקבל המלצת שירות המבחן ובקשת הסניגור בעניין העברתו של המשיב לחלופת מעצר מוסדית במלכישוע.

באופן מעט תמוה, טענה ב"כ המבקשת כי אינה מבינה תפקידו של הערב המגבה שהוצע בתסקיר השירות המבחן. ובכן וכפי שהוסבר על ידי גם בדיון לעניין ערב מגבה בהליך המעצר, מדובר בצד ג' לרוב בן משפחה של עצור שתפקידו להבטיח את קיום תנאי השחרור, לפקח על המשוחרר במקרה של יציאה או פליטה מהמסגרת הטיפולית ולהחזירו למעצר בית מלא או להסגירו לרשויות האכיפה. כל עוד המשיב שוהה בקהילה הטיפולית אין למעשה תפקיד אופרטיבי לערב המגבה. תפקידו נכנס לתוקף בעיקר במקרה שבו המשיב נפלט מההליך הטיפולי, בין באישור ובין שלא באישור. במקרה שכזה עליו לקבל את המשוחרר לביתו ולפקח עליו בתנאי מעצר בית וליידע הרשויות. הערבה אינו מהווה חלופה לקהילה הטיפולית, אלא אמור להעביר המשוחרר לגורמי האכיפה במקרה של הפרה. באשר לטענות שהועלו בעניין הערבים המגבים שהוצעו באופן קונקרטי בתיק זה, אני מקבל לחלוטין דברי ב"כ המשיב. ראשית, התרשמתי בעצמי מהערבים הללו כי מדובר באנשים נורמטיביים לחלוטין, שומרי חוק שלא יסכנו עצמם ו/או ערבויות שיערבו וכי הם יעמדו במילתם וישתפו פעולה בהליך במקרה של נשירת או עזיבת המשיב את ההליך הטיפולי. ייתכן שמדובר בערבים שלא מספיק מעורים בחיי המשיב ולא מודעים לכל אורחות חייו ולמקום בו הוא גר, אך לא מדובר בערבים שאמורים לשמור על המשיב בתנאי מעצר בית לטווח ארוך. בסה"כ, מדובר במי שאמור להבטיח ולערוב כי במקרה של עזיבת מלכישוע, יועבר המשיב למשטרה ועניינו יובא לבית המשפט. לצורך תפקיד זה, אני סבור שניתן לסמוך על הערבים.

אציין עוד שהערבה, אחותו של המשיב, בהגיונותה יזמה הבאת בעלה כערב מגבה נוסף בשל העובדה שהיא ללא רישיון נהיגה ומי שיידרש להגיש בעת הצורך ללוות או להחזיק במשיב הוא בעלה שלו יש רישיון נהיגה. הערבים ללא עבר פלילי, מעולם לא נחקרו במשטרה, אנשי משפחה ונראים כמי שניתן לסמוך עליהם. הערבים אכן נראים מגוננים על המשיב, אך לדבריהם הדבר נובע מכך שלא שולב עד תום בהליך טיפולי ולא קיבל כלים ראויים להתמודדות.

אוסף, כי גם שירות המבחן התרשם מהערבה שהיא מודעת לדרישות ממנה והיא נמצאה כמתאימה למשימה של ערבה מגבה.

נוכח כל האמור והחל מהמועד של תאריך הקליטה לקהילת מלכישוע (עליו יודיע הסניגור ועד אז יהיה המשיב עצור), אני מורה כדלהלן:

א. המבקש יועבר "מדלת אל דלת" ע"י שב"ס לקהילה טיפולית "מלכישוע" במועד שייקבע בהחלטה נפרדת. עד להעברתו של המבקש לקהילה יישאר עצור.

ב. המבקש ישהה בקהילה טיפולית "מלכישוע" על פי תנאי המקום ולא יעזוב את שטח הקהילה אלא באישור של איש צוות.

ג. המבקש מוזהר, כי אי עמידה בכללי הקהילה, על פי שיקול דעתה של הנהלת הקהילה - יחשב כהפרת תנאים. עוד מוזהר המבקש כי צריכה או אחזקת סמים, לרבות לצריכה עצמית ייחשבו כהפרה של תנאי השחרור.

ד. מובהר למבקש, כי אם יעזוב את המוסד, בין באשמתו ובין שלא באשמתו, עליו להתייצב באופן מיידי בתחנת המשטרה הקרובה, להודיע כי מצוי בהפרה של תנאי השחרור על פי החלטה זו, ולבקש להיעצר למשך 24 שעות. במהלך תקופה זו יובא בפני, ובהעדרי יובא בפני השופט התורן בבית משפט זה.

ה. המבקש יפקיד סך של 1000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.
ו. המבקש יחתום על התחייבות עצמית בסך 50,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור.
ז. לצורך הבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור תיחתם ערבות צד ג' על סך 25,000 ש"ח על ידי אחותו וגיסו - בני הזוג דבורה ורחל מסילתי.
ח. בני הזוג מסילתי ישמשו ערבים מגבים בכל מקרה בו יידרשו לכך על ידי המוסד המטפל. ובכל יציאה של המשיב מהמסגרת ישמש אחד הערבים כמפקח למשיב, והמשיב ישהה בפיקוח אחד מהם בתנאי מעצר בית מלא בקרית יערים, אלא אם כן הורה בית המשפט או המוסד המטפל הוראה אחרת.
ט. מובהר למשיב וכן למפקחים/ערבים מגבים, כי מטרת הערבויות הכספיות היא קיום תנאי השחרור, התייצבות לדיונים וכן קיום כל צו או החלטה בתיק העיקרי.
י. כל הפרה גלויה של ההחלטה, לרבות עזיבה של הקהילה תדווח בהקדם האפשרי למשטרה וכן לשירות המבחן ושירות המבחן ידווח לבית המשפט.
יא. שירות המבחן ידווח לבית המשפט באופן מיידי על כל הפרת תנאים שהגיעה לידיעתו על דרך של בקשה לעיון חוזר המוקנית לו כחוק.
יב. מובהר לנאשם כי במידה ויפר את התנאים, ולו הפרה קלה, יכול ויעצר עד לתום ההליכים.
יג. אני מעמיד את המשיב בצו פיקוח שירות המבחן למשך 6 חודשים לצרכי פיקוח ומעקב מתאימים ושירות המבחן יעדכן אחת ל-90 יום בהתאם בדבר השתלבות והתמדת המשיב בטיפול.
ב"כ המשיב יעדכן את בית המשפט לעניין מועד הקליטה החזוי במלכישוע בתוך 7 ימים מהיום.
העתק הפרוטוקול יועבר לשירות המבחן.
ניתנה היום, י"ב חשוון תשפ"ו, 03 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.